

Петроварадин

DOI 10.5937/kultura1548067R

УДК 113/119

511.176:124.1/.3

прегледни рад

О СПИРАЛИ ЗЛАТНОГ ПРЕСЕКА И ФИБОНАЧИЈЕВОМ НИЗУ БРОЈЕВА

Сажетак: *Спирала златног пресека је пропорционални код природе који расте по Фибоначијевом низу бројева и одржава равнотежу односа: геометрије простора, времена, материје и информације. Златна спирала је градивно оруђе које као скуп спирала у форми етарских вихора (торуса) ствара фракталне репетитивне структуре електромагнетне енергије које плету гигантску холограмску тканицу матрице широм свемира. Она је савршена мера која говори да се целина односи према већем делу као већи према мањем.*

Кључне речи: *спирала, равнотежа, геометрија, етар, фрактал, холограм, златни пресек*

Појам спирале златног пресека се у колективној меморији помиње у математици, архитектури и уметности, мање често, но не и мање важно у хемији, физици и биологији. Спирала је важан геометријски архетип.

Формирање спирале у природи одређено је односом златне средине и прогресијом Фибоначијевог низа. Процес формирања Златне спирале наставља се бесконачно према унутра и према споља, тј. она постаје све већа простирањем према споља, односно постаје све мања увирањем унутра. Простирање је мерљиво, а само промена, може се мерити. Мерење је релациони процес и за њега је потребно време. Разлика

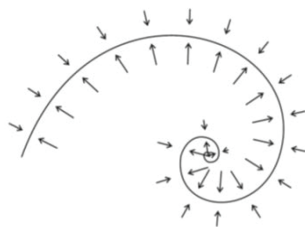
између мерења и мереног објекта представља измерену променљиву која је по себи вредност, степен промене. Будући да посматрач може уочити, или мерити само промену, логично је да јединица мере сама по себи треба да представља основу за извођење целине.

Један од помних посматрача је велики математичар средњег века Леонардо Фибоначи (Leonardo Fibonacci) који је проучавањем природе открио закономерност низа бројева, који се може назвати генеза Фибоначијевог низа бројева. У овом низу уочљив је раст, где је сваки следећи број збир два претходна, почевши с бројем 1 као кореном низа. Генеза Фибоначијевог низа је у корелацији с једначином $A + \sqrt{a} = 1$. Једнакост је изведена из пропорционалног односа $1/\Phi$.

Као пример ове тврдње имамо спиралу на којој је изражен златни пресек. Поменути пропорцију можемо описати као однос дужине, рецимо ужета, када се оно подели тако да вредност дужег дела према целом предиву буде једнака вредности краћег дела према дужем делу канапа. Спирала златног пресека трпи просторни напон на спољној страни лука и притисак на унутрашњој страни. Спирални низ је дакле под напоном сила које су избалансиране у сваком тренутку.

Експанзија, притисак и затезни напони се могу изразити једним законом. Алтернативно се може рећи да једна варијабла (спирала златног пресека) описује пропорцију три типа силе које постоје истовремено. Та променљива мора бити спирала само себи слична која има аксиоматски однос према целини. Тај аксиоматски однос изражен је као однос златне средине или Божји однос. Овај основни закон манифестује се као исконски ритам три силе: ширења, сажимања и резонанције (дисања), где је резонанца сила која штити овај ритам од нестајања.

Неопходно је рећи да су све три силе узрочно – последично повезане и да силе ширења и скупљања раде на принципу негативне повратне спреге, одржавајући резонанцију и однос успостављене равнотеже сила вакуума и њему инверзне и опозитне силе манифестованог света.

Илустрација бр. 1

Фибоначијеве спирале и односи златног пресека појављују се свугде у свемиру. Спирала је природна форма тока воде, природна форма ваздуха у вихору. Прекрасан пример Фибоначијеве спирале је оклоп Наутилуса.

Принцип златног пресека је уведен и опште прихваћен управо да покаже закономерност свега постојећег. Леонардо да Винчи зналачки је уткао односе златне средине у сва своја дела.

Спирала је важан, темељан геометријски архетип. Она има гномонско својство, које се састоји у томе да и најмањи део спиралног лука садржи памћење о спирали као целини. Образац раста златне спирале је неизоставно део садржаја лепог, што је уводи у свет ликовних уметности.

Неспорно се намеће закључак да постоји веза између удаљених галаксија, хемијских реакција, људског гено типа и свега живог са неолитском украсном грнчаријом, пропорцијама античких статуа и композицијама ликовних дела. Спирала ослобађа динамичку енергију, док је енергија круга статична.

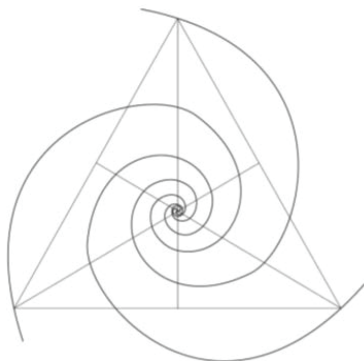

Илустрација бр. 2

Истраживања Николаја Козирјева показују да време тече у светом геометријском облику спирале, тако да је спирално кретање назвао *проток времена*, по следећој формули: ротација = време, следи ротација у кретању = проток времена. Проток времена можемо повезати са напред поменутих ритмом и резонанцијом. Разумевањем поменутих особина и својстава спирале златног односа, аподиктички смо усмерени на потрагу за извором првих и најмањих спирала у постојању.

Будући да је спирала изгледом лучна закривљена линија, неизоставно се намеће да је њен извор незамисливо далеко у постојању, једна непомична тачка, тачка избоја

(нула тачка), која је атрактор и емитор у свепрожимајућем ВакуУму.

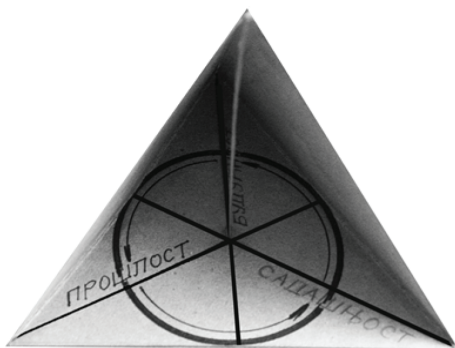

Илустрација бр. 3

За нас је мисаоно докучив тренутак у Вечности када ВакуУм себи ствара супротну силу, силу простирања кроз избоје Етеричних спирала Енергије Времена.

Избојем Прото спирала у првој Жижној тачци једновремено се успоставља Божија пропорција односа златног пресека и еквилибријум већ поменутих сила сажимања, простирања и резонанције. На описани начин из спирала златног пресека исходи геометрија простора, времена, материје, енергије и информације.

Геометрија простора одређена је најекономичнијим просторно-запреминским обликом – тетраедром, у којем егзистирају хармоници златних односа. Он у себи садржи и запремину темпоралног минимума као резонанцу (ротацију у кретању: прошлост садашњост будућност). Кретање које остварује време је сила, енергија протока времена која одржава Постојање.

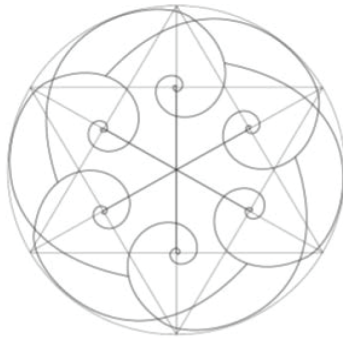
Илустрација бр. 4

У средишту, Жизи тетраедра, је савршено мировање (вечита садашњост) и истовремено обиље активности. Стога

тетраедар можемо одредити као најмањи електромотор, као квантни инкубатор. Напред описана геометрија не би била потпуна без увођења појма геометријске Матрице која је представљена у виду тетраедралне звезде, односно два инверзно и поларно усађена тетраедра (две тростране пирамиде). Као дводимензионални симбол позната је као Давидова звезда. Она је у својој суштини геометријски израз основе првобитног стварања.

Геометријска матрица је мисаони, етерични концепт који је савршено избалансиран. У њој обитавају хармоници златних пресека, а постојаност се остварује односом два инверзна и поларна тетраедра који су усађени један у други. Тетраедар са основом надолу представља манифестовани свет – Матрица и њој инверзна пирамида Патрица – неманифестовани свет. Матрицу и патрицу нужно морамо схватити као шему по којој се формирају торуси (етарски вихори).

Дејвид Бом (David Bohm) о торусима говори као о малим вртлозима у реци за које не можемо рећи где почињу, нити где се завршавају. По њему енергија, простор, време и свест нису развојене ствари. Он користи две метафоре, а то су вода и холограм, по којима је космос, попут неизмерног текућег холограма или холокретања, у којем је тоталитет реда задржан у свакој области простора и времена.

Илустрација бр. 5

Никола Тесла каже: ...Теоријски верујем да не грешим. Ако је чињеница да је сва тешка материја састављена од ковитлаца или вртлога свепрожимајуће, чудесно разређене, флуидне супстанце, онда сва изразита својства тела представљају пуки резултат вибрационих периода, величине, брзине или начина уређења ових вртлога.

Торус настаје ротирањем Мустре генезе (тетраедралне звезде) за 360 степени, која се као кугла ротира и при томе се увија према унутра на врху и дну, као јабука. Торус се формира када два етар вортекса здруже своје канале (протоке).

Он је савршена форма тока у природи за креирање наизглед одвојених ентитета у етру без форме.

У таласној структури материје, материја јесте само мустра интерференције таласа узлазних и излазних. Сва материја на тај начин се одржава, јер се ради о међусобној зависности честичних таласа.

Данијел Винтер (Daniel Winter) тврди: ... да где год се таласи етра самоорганизују око турса како би постали фрактални или рекурзивни и кретањем по турсу се срели са самим собом, постају самореференцијални или самосвојни, што креира гравитацију и самосвест.

Када се турси уклопе или угњезде за формирање љуски електрона атома, једина могућност континуитета те форме недеструктивне интерференције таласа јесте да се турси ускладе са геометријом Платонових чврстих тела. Када су они уклопљени, угњезђени у атому према симетријама Платонових чврстих тела, онда сви таласи иду у центар атома. Тада се формирају понављајуће рекурзивне или фракталне Мустре.

Торус је форма која се може описати као скуп Фибоначијевих спирала. Свака Ф спирала је у ствари серија чистих синусних таласа. Познат је принцип у физици по ком се било који сложен таласни облик може креирати од збира једноставнијих синусних таласа, различитих фреквенција и амплитуда. Тај принцип назива се *Fourier*-ов принцип.

Фибоначијева спирала је конструисана из серије хармоника с таласним дужинама које су у складу с односом златне средине Фибоначијевог низа. Напред поменуте фракталне мустре Платонових чврстих тела која се уклапају једна у другу су фрактали.

Фрактали су понављајуће мустре које се могу повећавати на било коју величину. Величина се може мењати но однос остаје константан. Стога се може рећи да фракталне мустре које обликују атом, према Винтеру обликују такође планете и звезде, у ствари цео свемир.

Таласне дужине планета и звезда су огромне у поређењу с таласним дужинама атома, али када се њихове таласне дужине уклапају у Фибоначијев низ златне средине, они се сабирају недеструктивно и имплодирајући формирају фракталне атракторе које називамо гравитацијом, која држи објекте у постојању.

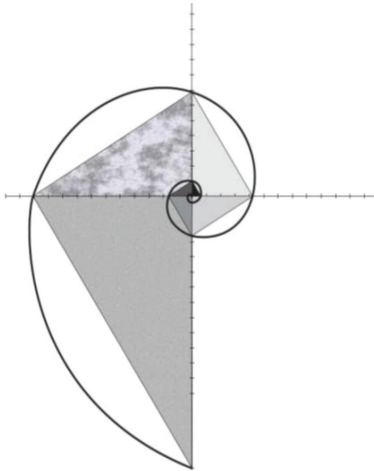
Фрактал је себи сличан у свим односима, ради се о понављању исте геометријске мустре где фракталне репетитивне

структуре електро магнетне енергије плету гигантску тканицу матрице широм свемира.

Закључак је да је спирала кључно градивно оруђе свугде око нас и у нама. Неке од њих су више уочљиве неке мање, али од ембриона до галаксија оне су присутне свуда и вечно.

Спирала је један од најдинамичнијих и најпропорционалнијих кодова природе у којој она из помирења супротности излази хармонично и неповратно. Она је средњи пут и проналази увек савршену равнотежу. Проучавана је и описивана језиком математике од времена Старе Грчке, а цртана још у време палеолита. Оно што је спиралама заједничко јесте да се разматавају око неповратне тачке на различитој удаљености, тј. оне се одмотавају око тачке удаљујући се од ње.

Златна спирала утемељена је на Златном пресеку. Математичари је називају логаритамском спиралом и у њој је мистерија склада и равнотеже Фибоначијевог низа – савршена мера која говори да се целина односи према већем делу као већи према мањем.

Илустрација бр. 6

ЛИТЕРАТУРА:

Коцић, Љ.,(2003) *Математика и естетика*, Ниш: НКЦ.

Летић, Д., Цакић, Н. П., Давидовић, Б. и Живковић, К. (2012) *Феноменологија златног пресека*, Београд – Зрењанин.

Летић, Д. и Живковић, К. (2014) *Фракталне форме*, Београд.

Радишић, Ђ. (2015) *Трактат о геометријској матрици*, Београд: Национална Галерија.

Излагања:

Марјановић, Г. (7. јануар 2015) *Утицај Ведске филозофије на идеје, визије и технологије Николе Тесле*, одржано у Међународном центру за истраживање наслеђа Николе Тесле, Београд.

Вебографије:

Караџић, В. и Јеловац, С. (март 2012) *Етар-свепрожимајући медијум*, објавио Press team

Заке, Г. (???) *Филозофија исходишта*, [http: ishodiste.com](http://ishodiste.com)

Wichernik, J. *Конвергенција науке и духовности*, [http: valznanje.com](http://valznanje.com)

Периша, Т. Света геометрија, [http: svetageometrija.com](http://svetageometrija.com)

Видео:

Козирјев, Н. Тајне времена, [http: bebamur.com](http://bebamur.com)

Thrive, You Tube, april 2012.

Ђура Радишић
Petrovaradin

ABOUT THE GOLDEN RATIO SPIRAL AND THE
FIBONACCI SEQUENCE

Abstract

The golden ratio spiral is a proportionate code of nature which grows by Fibonacci sequence of numbers and reflects a balance in the geometry of space, time, matter and information. The golden ratio is a building tool which, as a collection of spirals in the form of ether toruses, creates fractal repetitive structures of electro-magnetic energy weaving a gigantic hologram matrix throughout the universe. It is a perfect measure which argues that the whole relates to the part in the same way in which the part relates to the whole.

Key words: *spiral, balance, geometry, ether, fractal, hologram, goldern ratio*